

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Факультет Фінансів
Кафедра економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота

з макроекономіки

на тему:

«Структура ВВП: зв'язок з економічною динамікою»

Студентки 2 курсу групи Ф-21
Дулі І.В.

Науковий керівник: доцент,
директор бібліотеки ім. П.
Каніщенка, к.е.н.
Возьний К.З.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Тернопіль – 2018 р.

План

Вступ

1. Основні характеристики та методи розрахунку ВВП.
2. Аналіз структури та динаміки ВВП України.
3. Показник ВВП як інструмент міжнародних макроекономічних порівнянь.

Висновки

Список використаної літератури

Додатки

Зміст

Вступ.....	4
Розділ I. Основні характеристики та методи розрахунку ВВП.....	6
Розділ II. Аналіз структури та динаміки ВВП України.....	10
Розділ III. Показник ВВП як інструмент міжнародних макроекономічних порівнянь.....	13
Висновки.....	17
Список використаної літератури.....	18
Додатки.....	21

Вступ

Актуальність теми. Коли Україна перейшла до ринкової економіки виникла необхідність реструктурувати національну статистику та запровадити нову систему індикаторів, яка характеризує діяльність ринкової системи. Особливо це стосується макроекономічних показників, які створені для забезпечення характеристики основних результатів та частки економічного розвитку. У зв'язку з приєднанням України до Міжнародного валютного фонду та Міжнародного банку реконструкції і розвитку було необхідно застосувати в національній статистиці систему національних рахунків (СНР), яка використовується в більшості країн світу. [1, С. 9-12; 23]

Одним із головних показників системи національних рахунків є валовий внутрішній продукт (ВВП) країни, який характеризує державу в цілому та рівень життя в ній. Він тісно пов'язаний з витратами, доходами населення, кількістю продукції виробленої в країні тощо.

Кожна країна хоче збільшити своє ВВП, тому його структуру та динаміку потрібно аналізувати та досліджувати щороку. Сьогодні проблема збільшення ВВП України є досить актуальною через ситуацію, яка склалася на Сході країни. Тому, що великі підприємства та заводи просто були знищені, зараз вони просто стоять і не випускають жодної продукції, але ВВП в країні потрібно збільшувати, саме тому потрібно досліджувати те, як саме змінювалось ВВП протягом різних років, щоб збільшити той чи інший показник.

Дослідження і прогноз ВВП в різних фазах економічного обороту є обов'язковим для умов перехідної економіки, коли особисте методичне забезпечення ще не достатньо розвинуте, і досвід прогнозування, який набутий в країнах з найбільш розвинутою ринковою економікою, не можна використовувати в Україні у зв'язку з поганими економічними умовами.

В той же час, науково обґрунтовані прогнози виробництва ВВП дозволяють оцінити та проаналізувати наслідки очікуваної державної економічної політики на

очікуваному етапі. Найбільш важливим є здатність брати до уваги наслідки реалізованої в різних секторах економіки, що дають різний вплив на сукупні наслідки економічної активності та економічного зростання в цілому.

Практична значимість вищевказаних проблем і об'єктивна необхідність дослідження аналізу динаміки ВВП в Україні зумовили актуальність теми дослідження курсової роботи, мету й завдання, предмет та об'єкт дослідження.

Об'єктом дослідження є ВВП як показник економічного добробуту.

Предметом дослідження є аналіз зв'язку структури ВВП з економічною динамікою.

Метою дослідження курсової роботи є аналіз структури та динаміки валового внутрішнього продукту (ВВП) України, як інструмента міжнародних макроекономічних порівнянь.

Дана мета передбачає вирішення декількох завдань, таких як:

- зміст та розгляд основних методів розрахунку ВВП;
- визначення доцільності використання ВВП як інструмента міжнародних макроекономічних порівнянь;
- дослідження та оцінка структури взаємозв'язку ВВП з економічною динамікою.

Структура дослідження. Дана курсова робота складається з вступ, трьох розділів, висновків та списку використаної літератури. Список використаних джерел включає 17 найменувань.

Розділ I. Основні характеристики та методи розрахунку ВВП

Як зазначалося раніше, СНР – це послідовна система макроекономічних показників, центральне місце в якій посідає валовий внутрішній продукт.

Валовий внутрішній продукт (ВВП) являється одним з найважливіших показників системи національних рахунків та характеризує кінцевий результат діяльності усіх економічних одиниць на економічній території країни незалежно від їх національності. [5]

ВВП – це грошова міра ринкової вартості всіх кінцевих товарів та послуг, вироблених протягом певного періоду, найчастіше щорічно або квартално. Валовий внутрішній продукт включає всі приватні та державні витрати. Простіше кажучи, ВВП є широким показником загальної економічної активності країни. Це може бути протиставлено валовому національному продукту (ВНП), який вимірює загальний обсяг випуску громадян економіки, у тому числі тих, хто мешкає за кордоном, тоді як внутрішнє виробництво іноземців виключено.

Валовий внутрішній продукт можна розрахувати за такими методами:

- за доданою вартістю (виробничий метод);
- за доходами (розподільчий метод);
- за витратами (метод кінцевого використання).

Застосовуючи ці методи забезпечується не лише контроль за надійністю оцінок суспільного продукту, а також надається право проаналізувати різні аспекти економічних процесів.

При використанні *виробничого методу* передбачається визначення ВВП шляхом підсумовування доданої вартості на кожному етапі виробництва послуги або кінцевої вартості. Цей метод дає змогу усунути подвійний рахунок і не включати до вартості ВВП вартість проміжного продукту. Схематично це можна зобразити так (рис.1.1).

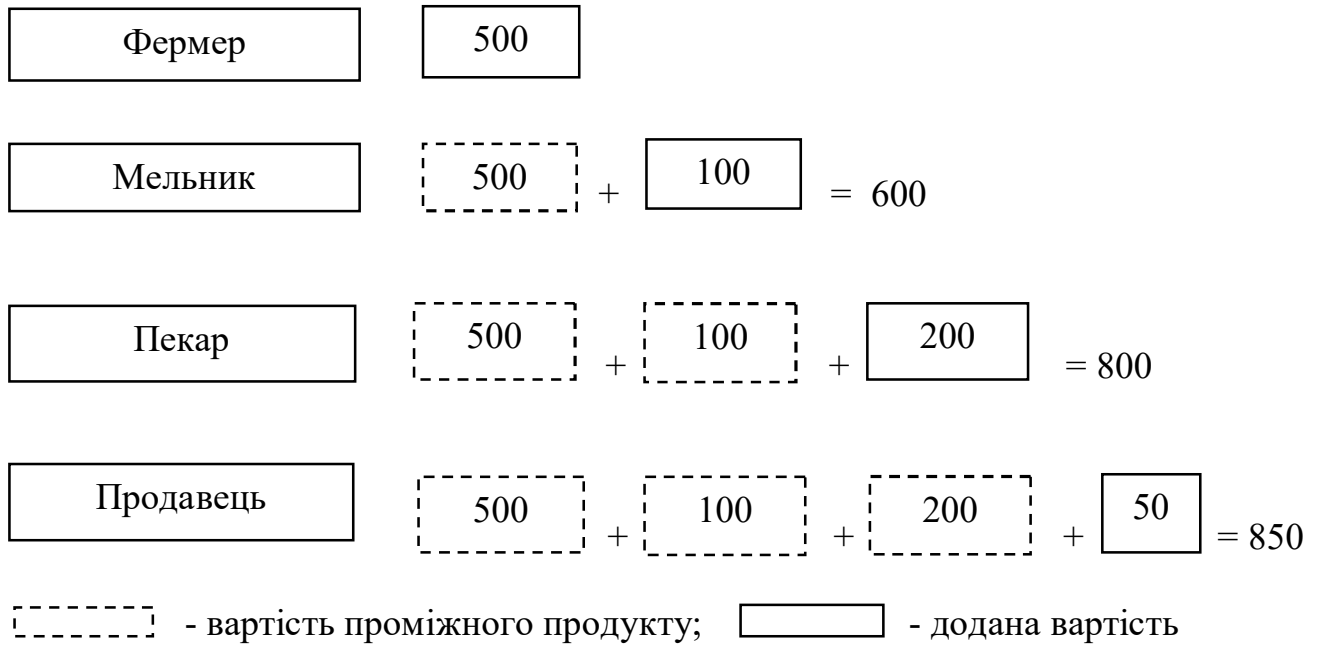

Рис.1.1 Схема обчислення вартості кінцевого продукту за виробничим методом [7]

Вартість кінцевого продукту, у даній схемі – хліба, що виробляється для споживача (850у.о.), може бути отримана шляхом підсумовування доданої вартості, створеної фермером – 500у.о., мельником – 100у.о., пекарем – 200у.о. та продавцем, що надає послуги з реалізації продукції – 50у.о.

Але, варто не забувати про те, що при розрахунку ВВП за методом доданої вартості, потрібно також додавати до доданої вартості непрямі податки та відняти субсидії на продукти, які держава надає на певну продукцію.

$$ВВП = ВДВ + ЧПП, \quad (1)$$

де ВВП – валовий внутрішній продукт, ЧПП – чисті податки на продукти та імпорт.

Також валова додана вартість може бути отримана як різниця між сукупним продуктом нації і сукупним проміжним продуктом, цей підхід забезпечує простіший спосіб розрахунку ВВП:

$$ВВП = \sum РП - \sum МВ, \quad (2)$$

де $\sum РП$ – сума всієї реалізованої продукції, $\sum МВ$ – сума сукупних матеріальних витрат окремих галузей.

Отже, цей метод вимагає трьох етапів аналізу. По-перше оцінюється перша валова вартість продукції з усіх секторів. Потім одержують проміжне споживання, таке як вартість матеріалів, матеріалів та послуг, що використовуються у виробництві кінцевої продукції. Тоді валова продукція зменшується шляхом проміжного споживання для розвитку чистої продукції.

Не менш важливим способом обрахунку ВВП є метод визначення ВВП за доходами. Обсяг ВВП *за доходами (розподільчий метод)* складає весь дохід, отриманий домогосподарствами та фірмами за рік. Сукупні витрати на всі кінцеві товари та послуги також є доходами, такими як:

- заробітна плата;
- рентні доходи;
- доходи власників грошового капіталу;
- прибуток корпорацій;
- амортизація капіталу;
- податки на продукти та імпорт.

Це можна записати за допомогою такої формули:

$$ВВП = OP + P + \% + П + А + ПП, \quad (3)$$

Отже, розрахунки ВВП за доходами характеризують процеси розподілу первинних доходів суб'єктів національної економіки.

Останній метод розрахунку ВВП – *за витратами (метод кінцевого використання)* надає можливість дослідження структури кінцевого продукту суспільства за напрямками його використання. Згідно з цим методом обсяг ВВП рахується як сума усіх економічних суб'єктів, з характером кінцевого споживання.

$$ВВП = C + I + G + X, \quad (4)$$

де, С – особисте споживчі витрати (предмети споживання тривалого користування, товари поточного споживання, споживчі послуги й витрати);

I – валові інвестиції (витрати уряду й місцевих органів влади на закупівлю товарів і послуг);

X – чистий експорт (інвестиції для заміщення капіталу, що вибув, інвестиції для збільшення капіталу, інвестиції в матеріальні запаси);

G – державні закупівлі товарів і послуг (вартість товарів і послуг, вироблених країною і проданих за кордон). [4, С.458; 9, С.25]

Це рівняння ще називають *базовим макроекономічним рівнянням* або *основною макроекономічною тотожністю*.

Розділ II. Аналіз структури та динаміки ВВП України

Ринкова реформа в Україні почала розвиватися в дуже глибокій соціально-економічній кризі. Останні роки багато вчених почали приділяти увагу саме протиріччям і закономірностям економічної трансформації в Україні. Навіть сам факт про підвищений інтерес до української реформи свідчить про те, що за короткий проміжок часу наша країна змогла достатньо просунутися вперед – закласти фундамент для системних перетворень та вивести господарств з гіперінфляції.

Показник ВВП характеризується здатністю економіки забезпечити добробут суспільства в трьох важливих аспектах: ефективності розподілу продукції перехідного та останнього пункту призначення; структури кінцевих потреб (зовнішньоторговельне сальдо, накопичення); доходів, які формуються в області матеріального та нематеріального виробництва в ході первинного розподілу національного доходу. ВВП є найбільш важливим показником виробничої структури, міжнародних зіставлень умов життя, оцінки грошової емісії, державного бюджету та ін. Найголовнішим є те, що ВВП можна обраховувати не лише у фактично діючих цінах, але й у цінах минулого року, що дає можливість встановити темпи збільшення чи зменшення його фізичного обсягу. [3]

Для аналізу структури ВВП застосовуємо розрахунок за методом кінцевого використання з 2010 р. по 2017 р. (табл. 2.1, Додаток А).

За даними Державної служби статистики України частка споживчих витрат в структурі ВВП зростала щорічно до 2010-2013 рр., а з 2014-2017рр. споживчі витрати спадають. Це в основному пояснюється кризовою ситуацією в Україні, що спричинило зростання цін, появу інфляційних процесів і низьку купівельну спроможність населення. З 2010 р. до 2017 р. Валове нагромадження коливалось в межах 14,1%-21,5%. Враховуючи дані про структуру валового внутрішнього продукту України у кінцевому користуванні, можна побачити динаміку коефіцієнта експорту та імпорту України за останні роки (рис. 2.1)

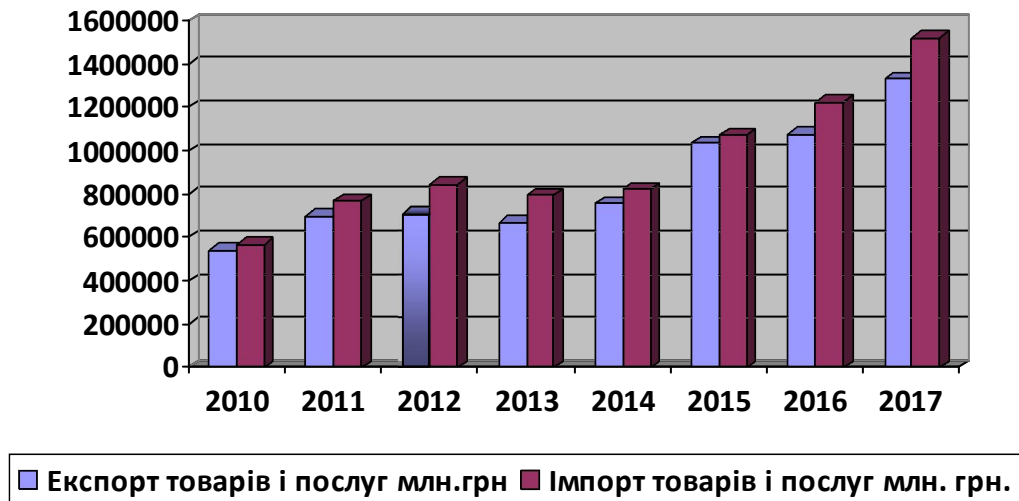

Рисунок 2.1. Динаміка співвідношення експорту та імпорту України за 2010-2017 рр.

Складено автором на основі: [8]

Дана динаміка показує, що разом із зростанням обсягів експортно-імпортних операцій, імпорт в Україні за останні роки випереджає експорт, та їх різниця інколи навіть досягає 9% ВВП.

Враховуючи, що ВВП є загальним кількісним показником економічного зростання, можна проаналізувати його динаміку в Україні за 2010-2017 рр. (табл.2.2, Додаток В).

Проаналізувавши таблицю можна зробити висновок про те, що номінальний ВВП України мав зростаючий характер. Це зумовлено тим, що економіка досить стрімко розвивалася.

Відповідно до офіційної статистики, у 2012-2013 роках ВВП не проявив жодної динаміки. Його падінню посприяв у 2014 р. початок антитерористичної операції на Сході, що призвело до торгівельної блокади Донбасу в 1 кварталі 2017 року. Враховуючи те, що минулого року населення нашої країни зменшилося на 168 тис. осіб, показник ВВП повинен був зрости у незначній мірі. Тому, що велика частина промислового потенціалу була там, а початок бойових дій припинив виробництво на Сході, чим зменшив ВВП нашої країни. З 2015 року

спостерігається значне зростання ВВП країни через надходження депозитів з-за кордону. У 2016 році ВВП України зросло на 1,8%. Однак економіка зуміла справитися з наслідками блокади, і її зростання в 2017 році становив близько 2%. Номінальний ВВП України в останні півроку зростає, в основному за рахунок більш високих середніх цін.[6]

Передумовою для аналізу динаміки ВВП є коригування показника інфляції, який збільшує номінальний ВВП та одночасно знижує фактичні витрати (рис 2.2.).

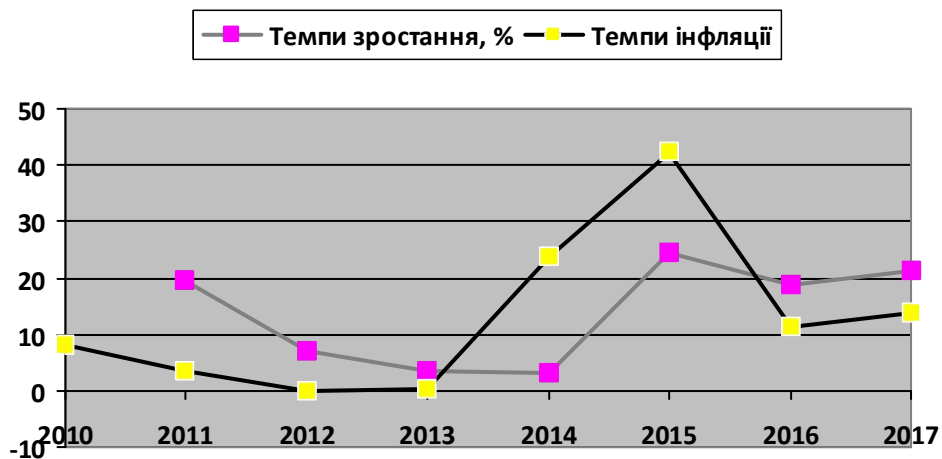

Рисунок 2.2. Динаміка темпу зростання ВВП та темпу зростання інфляції 2010-2017 рр.

Складено автором на основі: [10]

Отже, індикатор ВВП в Україні все ще залишається досить низьким, що є великою проблемою, яке є стратегічно важливим завданням для країни. Україна повинна збільшити кількість рівня виробництва та експорту кінцевих продуктів, що може допомогти підвищити показник ВВП.

Розділ III. Показник ВВП як інструмент міжнародних макроекономічних порівнянь

Економічний потенціал і ефективність його використання, рівень технічного оснащення економіки та добробуту є основними параметрами, що визначають місце кожної країни в глобальній системі економічних координат. Для визначення його в міжнародній статистиці, зокрема, використовується показник валового внутрішнього продукту (ВВП) та його похідних інструментів. Він займає лідируючі позиції в системі національних рахунків. [14, С.616]

Однак також передбачається використання валового національного продукту (ВНП), оскільки ВВП не призначений для вимірювання виробництва здійсненого за межами економічної території будь-якої країни. ВВП в різних країнах можна порівняти, перерахувавши їх значення в національній валюті відповідно до поточного курсу обміну на міжнародних валютних ринках, обмінного курсу паритету купівельної спроможності (ППП) кожної валюти до обраного стандарту (зазвичай долара США). [20, С.86]

Відносне розташування країн може істотно відрізнятись залежно від підходу. Відповідно до поточного методу обмінного курсу, вартість товарів і послуг передаються на міжнародний обмінний курс. Цей метод відображає показники міжнародної купівельної спроможності країни і її відносної економічної потужності.

Купівельний метод паритету відображає відносну ефективну місцеву купівельну спроможність середнього виробника або споживача в економіці країни. Цей метод є кращим показником стандартів менш розвинених країн, оскільки він компенсує слабкість місцевої валюти на світових ринках. Метод ПКС перерахунку ВВП є найбільш зручний для вітчизняних товарів та послуг. Макроекономічний аналіз, що використовується для визначення соціально-економічного стану країни, використовує кілька показників. Деякі з них використовуються в міжнародній програмі порівняння, яка проводиться під

методологічним та організаційним керівництвом Організації Об'єднаних Націй. Найважливішим показником рівня економічного розвитку є показник ВВП на душу населення на основі долара. Останній показник ВВП на душу населення в Міжнародній порівняльній програмі було зареєстровано в сто країнах в 2000 році. ВВП на душу населення становив понад 40 000 доларів, включаючи Люксембург, Бельгію, Нідерланди, Сполучені Штати, Швецію, Кувейт, Об'єднані Арабські Емірати, Японію, Німеччину, Францію, Великобританію. Найнижчий розвиток характерний для більшості Африканських країн, де ВВП на душу населення не перевищує 500-700 доларів США. Винятки були Алжир, Ботсвана, Єгипет, Туніс, де цей показник становив 5000 дол.

Іншим показником економічного розвитку є дохід на душу населення. Він краще відображає багатство населення, оскільки національний дохід, на відміну від ВВП, не включає споживання основних фондів (амортизацію), непрямі податки та державні субсидії на виробництво та імпорт. Проте ВВП на душу населення як критерій економічного розвитку країни є недостатнім, оскільки не враховує виробництво натурального сільського господарства, розподіл прибутку, рівень населення та якість життя.

На підставі критеріїв, що характеризують економіку, соціальний розвиток розрізняють п'ять типів країн:

1. Економічно розвинені країни - 23 країни, де живе 15% населення світу, але виробляє 3/5 світового промислового виробництва. Вони мають великі фінансові ресурси, на які припадає 9/10 іноземних інвестицій. Головною закономірністю цих країн є наявність високорозвиненої економіки, яка об'єднує діяльність держави та потужних груп національного та транснаціонального капіталу. Особливе місце займає найважливіші країни, так звана "Велика сімка" - США, Японія, Німеччина, Франція, Великобританія, Італія та Канада. Вони складають майже половину світового ВВП та промислового виробництва. Ці країни

характеризуються такими характеристиками: всі вони постіндустріальні або промислові, їхні компанії контролюють більшу частину світової економіки. Інші країни цього типу є малі промислово розвинуті країни Європи - Нідерланди, Бельгія, Швеція, Швейцарія та інші, - а також розвинені країни в Південній півкулі: Австралія, Нова Зеландія, Південна Африка.

2. Помірно розвинені країни перехідної економіки, в якій сформувався сучасний механізм ринкової економіки. Економіка цих країн має більш скромні економічні показники та неповну економічну структуру, ніж промислово розвинені країни. Серед них - Іспанія, Португалія, Туреччина, Греція, а також країни нової індустріалізації - Республіка Корея, Тайвань, Сінгапур, Мексика, Уругвай, Бразилія тощо. У цих країнах відбуваються динамічні процеси реструктуризації. Поштовхом стали значні інвестиції американського та японського капіталу, впровадження передових технологій.

3. У постсоціалістичних країнах з перехідною економікою є молоді незалежні держави - колишні республіки СРСР (України, Росії, Білорусі, Молдови і т.д.) і постсоціалістичних країн Європи (Польщі, Чехії, Словаччини і т.д.), які почали розвивати ринкову економіку. Ці країни складають 18% світової земної поверхні, що становить 7,5% світового населення і становить 3,5% світового ВВП.

4. Країни, що розвиваються - 128 країн Азії, Африки, Латинської Америки та Океанії; Займають 50% землі, де живе 52% населення світу; їх частка світового ВВП становить 20%. Історичні та географічні особливості розвитку, а також загальні соціально-економічні проблеми (багато структура, сільськогосподарський та товарний характер економіки тощо), які їм потрібно вирішити, об'єднані в окрему групу. На розвиток цих країн вплинуло на колоніальне минуле.

5. Країни з центральною економічною адміністрацією залишаються Китайською Народною Республікою, Корейською Народно-Демократичною Республікою, В'єтнамом, Лаосом, Кубою. Вони складають 7,8% світу, де проживає 25% населення світу, а їх частка у загальному ВВП становить 2,5%. Хоча ринкові відносини все більше проникають у економіку цих країн, вони підтримують механізми лідерства та, насамперед, низький рівень соціально-економічного розвитку.

Соціально-економічний стан розвитку країни, як правило, дуже точно відображає структуру зайнятості. У промислово розвинених країнах частка зайнятості в промисловості неухильно знижується економічний сектор та в країнах, що розвиваються - навпаки. [17, С.243-244]

Висновки

Результати дослідження приводять до наступних висновків:

1. Валовий внутрішній продукт(ВВП) являється одним з найважливіших показників системи національних рахунків та характеризує кінцевий результат діяльності усіх економічних одиниць на економічній території країни незалежно від їх національності.

Валовий внутрішній продукт, як зазначалося раніше, можна розрахувати за такими методами:

- за доданою вартістю (виробничий метод);
- за доходами (розподільчий метод);
- за витратами (метод кінцевого використання).

2. За даними Державної служби статистики України частка споживчих витрат в структурі ВВП зростала щорічно до 2010-2013 рр., а з 2014-2017рр. споживчі витрати спадають. Це в основному пояснюється кризовою ситуацією в Україні, що спричинило зростання цін, появу інфляційних процесів і низьку купівельну спроможність населення.

Індикатор ВВП в Україні все ще залишається досить низьким, що є великою проблемою, яке є стратегічно важливим завданням для країни. Україна повинна збільшити кількість рівня виробництва та експорту кінцевих продуктів, що може допомогти підвищити показник ВВП.

3. Економічний потенціал і ефективність його використання, рівень технічного оснащення економіки та добробуту є основними параметрами, що визначають місце кожної країни в глобальній системі економічних координат. Для визначення його в міжнародній статистиці, зокрема, використовується показник валового внутрішнього продукту (ВВП) та його похідних інструментів. Він займає лідируючі позиції в системі національних рахунків.

Список використаної літератури

1. Беседін, В. Ф. Дефляційна складова валового внутрішнього продукту [Текст] / В. Ф. Беседін // Формування ринкових відносин в Україні. – 2016. - №1. – с. 8-13.
2. Беседін, В. Валовий галузевий продукт як показник обсягу внутрішнього продукту галузі та її продуктивності [Текст] / В. Беседін // Економіка України. – 2009. – №1. – С. 31-42.
3. Возьний, К. З. Інфляція і девальвація: макроекономічні взаємозв'язки та залежності / К. З. Возьний // Економіка України. – 2010. – № 11. – С. 35-46.
4. Возьний, К. З. Економічна теорія: політична економія : підруч. / К. З. Возьний, С. І. Юрій, І. В. Буян [та ін.]. – К. : Кондор, 2009. – 604 с.
5. Мельник А. Ф. Макроекономіка та макроекономічна політика: навч. посіб. / за ред. А. Ф. Мельник, Т. Л. Желюк. – К.: Знання, 2008. – 699 с.
6. Русятинська, А. О. Динаміка та структура ВВП України в сучасних кризових умовах [Текст] / А. О. Русятинська //Шляхи активізації інноваційної діяльності в освіті, науці, економіці: матеріали Всеукр. Наук.-практ. Конф. [м. Вінниця, 12 квітня 2016р.].
7. Валовий внутрішній продукт [Текст] // Урядовий кур'єр. – 2005. – 30 серпня (№162). – с. 1,8 – [Економіка України за січень липень 2005р., ВВП].
8. Міністерство фінансів України [Електронний ресурс]. –Режим доступу: <http://index.minfin.com.ua/index/gdp/>
9. Базилевич В. Д., Базилевич К. С., Баластрик Л .О. Макроекономіка: Підручник / За ред. В. Д. Базилевича. – 2-ге вид., випр. – К.: Знання,2005. – 25-112ст.
10. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. –Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua
11. Шинкоренко, Т.П. Тенденції зміни частки заробітної плати в структурі ВВП та валового випуску України: порівняльний аналіз [Текст] / Т.П. Шинкоренко, Л. І. Кузнецова // Економіка і прогнозування. – 2010. – лип.-вер. (№3). – С. 20-44.

12. Шиморгун, Л. Відтворення основного капіталу як фактор зростання валового внутрішнього продукту [Текст] / Л. Шиморгун // Економіка АПК. – 2012. - №5. – С.74-78.
13. Циганюк А.В. Прогнозування структури ВВП на довгострокову перспективу: методичні підходи [Текст] / А. В. Циганюк // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. - №3. – С. 20-24.
14. Панчишин С. Макроекономіка: Навч. посібник. Вид. 2-ге, стереотипне. – К.Либідь, 2009. – 616с.
15. Заблоцький, М. Б. Регулювання балансу фізичного і грошового ВВП для стабілізації споживчих цін в Україні [Текст] / М. Б. Заблоцький // Регіональна економіка. – 2017. - №3. – С.18-26.
16. Иванов, Ю.Н. Некоторые проблемы теории индексов в международных сопоставлениях ВВП [Текст] / Ю. Н. Иванов // Вопросы статистики. – 2016. – №2. – С. 13-23.
17. Макроекономіка: навч. посібник / за заг. ред. В. П. Решетило (2-ге видання, доповнене); Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Х.: ХНАМГ, 2013. – 224с.
18. Иванова, Е. Макроекономічний аналіз індикаторів економічної свободи, економічних настроїв та ВВП: на прикладі Словаччини (текст на англ. мові) [Текст] / Е. Иванова, С. Войтович // Актуальні проблеми економіки. – 2016. - №10. – С.68-78.
19. Кармелюк Г. Економетричні моделі залежності валового внутрішнього продукту від роздрібного товарообороту [Текст] / Ганна Кармелюк // Економічний аналіз : Збірник наукових праць / гол. ред. С. І. Шкарбан. – Тернопіль:ТНЕУ, 2010. – Вип. 5. – С. 107-110.
20. Шпотенко, В.Д. ВВП та ВНП як макроекономічні показники впливу на зростання добробуту населення [Текст] / В.Д.Шпотенко // Економіка та держава. – 2017. - №8.- С. 84-88.
21. Чупілко, Т.А. Відтворення основного капіталу як фактор зростання валового внутрішнього продукту [Текст] / Т.А. Чупілко, І.С. Сіліна // Економіка та держава. – 2017. - №11. – С.68-71.

- 22.Могілат, І. М. Валовий внутрішній продукт за стадіями економічного обороту [Текст] / І. М. Могілат // Формування ринкових відносин в Україні. –2012. - №9. – С.58-62.
- 23.Задорожний, З. Актуальні проблеми бухгалтерського обліку в Україні / З. Задорожний // Економічний аналіз : зб. наук. праць каф. екон. аналізу Терноп. нац. екон. ун-ту. – Тернопіль, 2010. – Вип. 6. – С. 163-169.

Аналіз структури ВВП за методом кінцевого використання за 2010-2017рр.

Роки	Споживчі витрати, млн. грн.	%ВВП	Валове нагромадження, млн. грн.	%ВВП	Експорт товарів та послуг, млн. грн.	%ВВП	Імпорт товарів та послуг, млн. грн.	%ВВП	Номінальний ВВП, млн. грн.
2010	904230	+84,5%	189918	+18,5%	539365	+50,7%	-570944	-53,7%	1072569
2011	1005201	+83,9%	272474	+21,5%	697953	+53,8%	-769028	-59,2%	1216600
2012	1169601	+90,1%	247335	+18,3%	707347	+50,9%	-825394	-59,3%	1308889
2013	1250220	+92,8%	218474	+15,7%	671899	+46,9%	-795662	-55,4%	1354931
2014	1309772	+90,0%	210968	+14,1%	760121	+49,2%	-824133	-53,2%	1466728
2015	1615636	+86,77%	293297	+15,5%	1034541	+52,8%	-1074016	-54,8%	1879458
2016	2008854	+84,7%	502830	+21,5%	1074625	+49,3%	-1223127	-55,5%	2283182
2017	2452525	+85,6%	608914	+20,7%	1330230	+47,9%	-1518749	-54,3%	2882920

Складено автором на основі: [8]

Аналіз динаміки ВВП України 2010-2017 рр.

Роки	ВВП, млн. грн.	ВВП на душу населення, грн.	Темпи зростання, %
2010	1110585	23429	17,32
2011	1249178	28519	19,4
2012	1359096	31002	7,14
2013	1422657	32473	3,36
2014	1486915	35904	3,22
2015	1888544	45413	24,31
2016	2283182	54854	18,85
2017	2982920	61782	24,2

Складено автором на основі: [10]

